

GODOVI IN SVETE MAŠE

N.10.10. 28.NAVADNA NEDELJA	Lucija: 8.30 Kastelič Amelija
	Lucija: 10.00 Likar Janko Kobal Dominik, Marija
	Portorož: 11.00 za župniji
	Portorož: 18.00 Jerin
P. 11.10. Firmin	Lucija: 19.00 Čendak
	D r u g o d : Sancin Alojzija
T. 12.10. Maksimiljan Celjski	Portorož: 18.00 Janša Antonija
	D r u g o d : za srečno zadnjo uro (M)
S. 13.10. Koloman	Lucija: 8.00 Buli Emilija
	Portorož: 18.00 Mihaič Ivka
Č.14.10. Kalist I.	Lucija: 19.00 Vidmar Ana
	D r u g o d : po namenu - T
P. 15.10. Terezija Avilska	Portorož: 18.00 Zvegljč Drago Amalija, Beno, Ana, Matija
	Lucija: 19.00 za ljudi v stiski
S. 16.10. Jadviga	Portorož: 18.00 za ozdravitev druž. debila (B)
	D r u g o d : po namenu
N.17.10. 29.NAVADNA NEDELJA	Lucija: 8.30 Pagliano Giovanni
	Lucija: 10.00 zlata poroka
	Portorož: 11.00 za župniji
	Portorož: 18.00 za duše v vicah (M)

Mesec oktober je posvečen nebeški materi Mariji, ki ji pletemo vence iz najlepših jesenskih rož - častimo jo s skupno molitvijo rožnega venca. Ta pobožnost, ki je postala vsakdanja duhovna hrana mnogih vernih ljudi, je pognala iz otroške vere preprostih srce pred dobrimi sedemsto leti. Poskusi to vrsto molitve izbrati kot svojo so potnico vsaj v tem mesecu.

Naj bo priložnost, da svoje zahvale, prošnje, hrepenjenja ... podeliš z nebeško Materjo. Zagotovo bo iz vajinega prijateljstva zraslo veliko dobrih sadov. Če ne utegneš več, jo vsaj pozdravi s kakšno desetko rožnega venca in se ji priporoči ali zahvali za dan, ko te tiho, neopazno, a vztrajno spremlja na vseh poteh.

letnik XXXIII.
številka 41.

28.NAVADNA NEDELJA
10. oktober - 17. oktober 2010

O drugem človeku, o katerem slišimo, ki ga vidimo, s katerim se srečamo - si ustvarimo svojo sliko. In s to sliko ga opredelimo.

Pogosto je ta slika, ki smo si jo ustvarili o drugem, napačna. Pogosto tega človeka niti поблиže ne poznamo. Zadostuje nam, da pripada drugi skupni, drugi usmeritvi ali stranki, drugi rasi ali religiji.

Za nas stoji na drugi strani. In zato je njegova slika v nas popačena z nepoznavanjem, strahom, antipatijo, neprijaznostjo in sovraštvom.

Resnično sliko človeka pa lahko ustvari le ljubezen.

Ljubezen pravi: Nobenega človeka ne smemo obsojati, vsak človek je ljubezni vreden.

(Phil Bosmans)

HVALEŽNOST

Padel je na obraz pred njegove noge in se mu zahvaljeval; in ta je bil Samarijan. Jezus pa je odgovoril:

»Mar ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet? Ali ni bilo nobenega drugega, da bi se vrnil in počastil Boga, razen tega tujca?«

In rekel mu je:

»Vstani in pojdi! Tvoja vera te je rešila.«
(Lk 17,16-19)

RAZMIŠLJANJE OB BOŽJI BESEDI (Lk 17,11-19)

Eden izmed njih pa se je vrnil, ko je videl, da je ozdravljen, in je z velikim glasom slavil Boga. Deset ozdravljenih gobavcev se je napotilo k duhovnikom, ki naj ugotovijo resnico čudežne ozdravitve. Izmed njih je le eden, Samarijan, tujec, občutil potrebo, da se zahvali Jezusu. Le eden je izkazal hvaležnost in spoznal v tem, kar se mu je zgodilo, - nezasluzen dar. Drugih devet je najbrž menilo, da jim ozdravitev nekako pripada, češ, saj tudi sami pripadajo izvoljenemu ljudstvu. Jezusu je bila izkazana hvaležnost vseč. Sprejel jo je kot izraz spomina plemenitega srca in hkrati kot izpoved vere v Jezusa, ki prinaša luč življenja. Hvaležnost je spomin srca. Gobavci so pozabili na Jezusa, ki jih je ozdravil.

“Presenetilo bi vas,” je pripovedoval neki kirurg, “če bi vedeli, koliko je pacientov, ki so še včeraj trepetali za življenje v naši kliniki, danes pa odhajajo ozdravljeni, ne da bi nam spregovorili besedo zahvale. Morda si mislijo, da je zdravljenje naša dolžnost, za katero smo plačani. Morda pa so v sreči obnovljenega zdravja tako pozabljivi...”

Zal je tako, da se nam neprijetnosti, ki smo jih doživeli, močno, kot globoka rana, zarežejo v spomin. Kar pa je bilo dobrega in plemenitega v besedah ali dejanjih, tako zlahka pozabljamo. Pa čeprav bi si želeli, da bi bilo obratno, da bi veljalo tisto modro vodilo, ki pravi: “Zalitve vpiši v pesek, dobrote, ki si jih prejel, pa vkleši v marmor.”

Hvaležnost je izraz zdravega življenja in zdrave modrosti. V nenehnih ločitvah šele spoznavamo, koliko smo obdarjeni in koliko razlogov imamo, da smo hvaležni.

Krščanska hvaležnost, če je hvaležnost že vzgib zdravega in plemenitega srca, bi morala biti toliko bolj izraz verujočega srca.

Morda si mislimo, da bi bili Bogu seveda hvaležni za velike milosti, če bi jih bili deležni. “Spomin našega srca” pa odpove, ko gre za neštete izredne čudeže bivanja, ki se dan na dan, celo na minuto točno vedno znova ob nas dogajajo. Spet bi si lahko kratkournno umišljali, da imamo do njih pravico.

Smo že kdaj zjutraj, ko smo odprli oči, presenečeno vzkliknili k Bogu za dar novega dne? Ne, v tako “navadnem čudežu” največkrat ne znamo živeti svoje vere in hvaležnosti. Če vse prihaja od Boga kot milost, bi se vse znova moralo vračati k Bogu po naši spoštljivi zahvali.

Ni slučaj, da je evharistija, to največje bogoslužno dejanje naše vere, dobesedno zahvaljevanje.

Vsakdo, ki ni zapisan slepemu uživaštvu in koristolovstvu potrošniške mrzlice, bo lahko sestavil spisec ali spominski zapis prejetih milosti in v evharističnem slavju z vsem svojim bitjem radostno slavil Boga. Kaj pomeni slaviti Boga z vsem svojim bitjem, je izrazil sv. Ignacij Lojolski v svoji molitvi:

“Vzemi, Gospod, in sprejmi vso mojo svobodo, moj spomin, moj razum in vso mojo voljo, karkoli imam ali premorem. Vse je tvoje, razpolagaj z vsem popolnoma po svoji volji. Daj mi svojo ljubezen in milost, to mi zadošča.” (Dv 234)

Iz takšne hvaležne vere v podarjenost izžareva velika radost nad življenjem; radost, ki je tuja tistemu, ki ošabno precenjuje stvari, ki podcenjuje obstoječe dobro, ki obtožuje, zavrača ... skratka, ki se izživlja v tragičnem občutju življenja.

Gobavčevo dejanje hvaležnosti do njegovega Zdravnika in Odrešenika, ki ga je v veri spoznal, nas spodbuja torej:

- da ne smemo ostati raztreseni pred čudeži, ki smo jih tudi mi deležni,
- da prepoznamo božjo darežljivost v najpreprostejši vsakdanjosti,
- da ostanemo v temeljnem vedenju sprejemanja in radosti,
- da postane vse naše življenje čudovit zapis in molitveni spomin velikih božjih del.

Zahvala je v tem, da svobodno vračamo Očetu tisto bogastvo, ki nam ga je podaril. Bog nam je dal vse, da mu vse lahko vračamo.

(Lojze Bratina)

OBVESTILA

• **OKTOBER - MESEC ROŽNEGA VENCA** Molitev rožnega venca je spletnje venca Nebeški Materi Mariji. Vsak kdor iz ljubezni in zupanjem do Nje in Jezusa, izgovarja molitev, je gotovo uslišan. V tem mesecu se še na poseben način zatekajmo k Njej po pomoč. V družini vsaj desetko, v župniji pa vsak dan pol ure pred sv. mašo. Lepo povabljeni k skupni molitvi rožnega venca.

• **PRAZNIK ROŽNOVENSKE MATERE BOŽJE** hvala vsem, ki ste sodelovali pri današnjem prazniku. Hvala vsem, ki ste z molitvijo pred Najsvetejšim izročali Bogu svoje prošnje in molitve. Hvala g. Borisu za večerno bogoslužje.

• **SODELAVCI KARITAS IN KOMISIJA ZA DOBRODELNOST ŽPS** imajo skupno srečanje v ponedeljek 11. oktobra po večerni sv. maši ob 19.30 v Lucijski cerkvi. Vabljeni!

• **ŠTUDENSKA SV. MAŠA** ob začetku akademskega leta je v torek 12. oktobra ob 19.00 v Koprski stolnici.

• **SREČANJE STARŠEV BIRMANCEV** je v torek 12. oktobra ob 19.00 v Portoroškem župnišču. Vabljeni!

• **MOLITEV 13. V MESECU** za svetost duhovnikov in gradnjo nove cerkve v Luciji je v sredo 13. oktobra ob 17.00 uri v Portoroški cerkvi. Vabljeni!

• **KONCERT DEŠKEGA ZBORA IZ ČEŠKE - BONIFANTES** je v petek 15. oktobra ob 20.00 v Portoroški cerkvi. Vabljeni. Med nami so bili pred tremi leti za Miklavžev koncert in so mnoge navdušili. Zato lepo povabljeni na nepozabni dogodek.

• **DIAKONSKO POSVEČENJE** Gašparja Lipušček iz župnije Tolmin je na Misijonsko nedeljo 24. oktobra ob 16.00 v Tolminu. Molimo za našega bodočega novomašnika in za nove duhovne poklice.

• **DOBRODELNOST IN SOLIDARNOST** Poplave, ki so prizadele ljudi v Sloveniji, so test naše dobrote in solidarnosti. Vaš dar bo tistim droben in svetel žarek, ki prinaša upanje. Položnice za vaš dar so zraven oznanil.

• **ENOTNE DRŽE PRI SV. MAŠI** Že nekaj časa je opažanje, da se pri sv. maši različno vstaja in seda. Da bo enotno, zato predlagam sledeče: Vstanemo vsi skupaj, ko duhovnik moli na začetku darovanja: “Molite sestre in bratje, da Bog Vsemogočni...” Vstanemo tudi vsi skupaj po obhajilu, ko duhovnik reče: “Molimo” in moli poobhajilno prošnjo. Med oznanili se vsedemo in nato zopet vstanemo za blagoslov. Skušajmo to sprejeti z razumevanjem, da je to del bogoslužja.

Vprašanje za veroučence iz nedeljskega evangelija:
Kdo se je prišel zahvalit Jezusu in kaj mu je Jezus rekel?